

Jen pár dní před vánočními svátky odešel do countryového nebe **Standa Schwarz**, řečený Drobek, oblíbený jihočeský countrymen, ve věku 57 let.

Narodil se sice na předměstí Českých Budějovic, kde také vyrůstal, ale jeho první veřejné hudební kroky ve stopách country jsou spojeny s Plzní. Tam byl totiž v učení pro českobudějovickou Škodovku a tam také založil svou první kapelu. Jmenovala se Hezouni, zřejmě díky inspiraci už tehdy populárními Fešáky. Jeho první a úspěšné vystoupení před větším publikem se pak odehrálo v roce, kdy dovršil teprve šestnáct roků. K jeho stručnému životopisu neodlučně patří i aktivní tramská léta s kytarou a dlouhou řadou kamarádů, z nichž se později rekrutovali i oddaní příznivci a podporovatelé jeho hudební kariéry na poli country i dalších žánrů. V etapě následující po návratu do rodného města vznikla díky němu potom další kapela, nazvaná příznačně Soukolí, která ale neměla příliš dlouhého trvání. Ačkoliv původ jeho přezdívky se původně pojil s neuvěřitelným apetitem, kdy údajně dokázal na posezení sníst čtyřicet knedlíků, většina přátel byla přesvědčená, že je především vtipným opozitem k jeho postavě, časem vypracované do váhy silně přesahující hranici sta kil.

Vlastně si tak vytvořil i svou osobitou image, navíc nahrávající i dostatečné podobnosti s countryovou legendou Michalem Tučným, s nímž měl i podobný hlas i styl hudebního projevu. A kterého si navíc také nesmírně vážil a jehož písničky velice rád zpíval. Drobek si rychle získával oblibu, a to nejen díky svému zpěvu a prezentovanému žánru, ale i díky své naprosté, upřímné a bezelstné otevřenosti a dobrosrdečné přátelské povaze. Na předměstí jihočeské metropole poté Drobek, tehdy třiatdvacetiletý, založil s partou stejných nadšenců hudební divadlo Maringotka. Na jeho základě se potom zrodila i populární stejnojmenná skupina, jejímž byl samozřejmým lídrem. Repertoár, většinou v duchu country, ale obohacený i jeho vlastními skladbami, pak sklízel úspěchy v klubových pořadech, na countrybálech i pódiových vystoupeních. Dokonce se účastnili i několika Port a v letech 1982-85 si odtud opakovaně odnášeli Cenu diváka. Samotného Drobka portovní porota v roce 1984 ohodnotila cenou za nejlepší vokální projev, čehož si v souvislosti s tehdejší přítomnou zpěváckou konkurencí velice

cenil.

K polistopadové době pak

patřil v roce 1991 vznik Drobkova bandu, zaměřeného už více na moderní country. Začal rovněž pěvecky hostovat v další kapele z této líně – v Bryčce a postupem času se stal i jejím členem. Nucenou přestávku ve slibném Drobkově rozjezdu však v roce 1995 podmínilo jeho závažné onemocnění se slinivkou. Nicméně se po čase zase vrací na scénu a v roce 1998 si díky nabídce hudebního vydavatelství Aplaus naplňuje jeden ze svých životních snů – nazpíval tehdy řadu písniček Michala Tučného a vzniklo tak příznačné album Dvojník, stavějící na Drobkově vzhledové a zejména hlasové podobě s touto legendou české country.

Přelomový rok 2000 byl i rokem, kdy vyšlo Drobkovo sólové album nazvané Zelená řeka s písničkami stavěnými přímo pro něj. Podíleli se na něm převážně skladatelé Pavel Hrubeš a Michal Bukovič a textově pak Karel Peterka. Duet, který pro CD nazpíval s Nadou Urbánkovou, pocházel však z dílny skladatele Pavla Krejčí. A do Drobkových projektů přibyla i zásadní spoluúčast na velkých country zpěvnících, které se udržely v zájmu posluchačů dodnes.

Nejen v soukromí, ale i po stránce hudební prezentace pomáhala Drobkovi jeho energická žena Věra, která s ním později i vystupovala. A určitou měrou se zapojovaly do různých projektů i jeho tři dcery. Možná, že právě kvůli nim se přestěhoval s celou rodinou do blízkého do Ostrolovského Újezda.

V součinnosti s domovskou agenturou Doremi vzniklo v roce 2004 CD Drobek a Maringotka aneb Na veselou notu, tentokrát s lidovou country. O něco později přicházejí na svět další sólové záležitosti - alba Když, kde má hlavní slovo moderní country, a vesele laděné, dovolenkově uvolněné Na maltě. A Drobkovy žánrové nůžky se v dalších letech otvírají stále do větší šíře, hlavně pak se zaměřením na malé posluchače, což dokumentuje dětský zpěvník Já písnička a další stále se rozšiřující zajímavé projekty pro děti.

Jako nevšední dárek k padesátinám lze vnímat DVD s písničkami Michala Tučného v Drobkově podání, kde se uplatnil nejen jeho hlas, ale i záběry české krajiny a jedinečných přírodních scénérií, ovšem nechybí ani koření dobré recese. A k tomuto žánru se vrací o dva roky později ve výročním hudebním programu s názvem Poslední kovboj, věnovanému vzpomínce na Michala Tučného, pod záštitou vydavatelství Aplaus – Česká muzika, s nímž průběžně spolupracoval.

S dětskými programy tematicky zaměřenými třeba na karnevalové veselí, dětský den, mikulášské či silvestrovské pořady, ale i halloween či piráty z Karibiku, Shreka, Adamsovu rodinu apod., navštěvoval nejen kulturní zařízení, ale i školy. Ovšem ani dospělí nepřišli v Drobkově hudební nabídce posledních let zkrátka, ať už se jednalo o lidové či staropražské písničky, včetně všeobecně oblíbených šlágrů od Karla Hašlera. Asi není ani třeba dodávat, že nevynechával ani svou srdeční záležitost – milovanou country hudbu.

Vědomí, že už nikdy neuslyším naživo Drobkův hlas, je o to smutnější, že ani zdaleka nevyčerpal ani svůj tvůrčí potenciál.

Naposledy se se Standou Schwarzem – Drobkem rozloučíme příští pondělí dopoledne v českbudějovické obřadní síni na hřbitově sv. Otýlie.

## **Odešel jihočeský countrymen s nezapomenutelným hlasem**

Napsal uživatel Hanka Hosnedlová  
Středa, 17. Prosinec 2014 12:08

---

Psáno pro regionální Deník, jižní Čechy, 17. 12. 2014